

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0900
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0103-A

Verzoekende partij   de heer **Danny PLAETINCK**

vertegenwoordigd door advocaat Michiel DEWEIRDT, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 oktober 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 24 augustus 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 2 mei 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het vervangen en uitbreiden van een bestaande niet-vergunde open carport door een nieuwe open carport op het perceel gelegen te 9900 Eeklo, Oostveldstraat 97, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 268G/2.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 december 2018.

Advocaat Michiel DEWEIRDT, die voor de verzoekende partij verschijnt, en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN, die voor de verwerende partij verschijnt, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 2 januari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het vervangen en uitbreiden van een bestaande niet-vergunde open carport door een nieuwe carport op het perceel gelegen aan de Oostveldstraat 97.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heldenpark', definitief vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van de stad Eeklo van 17 oktober 2011 en goedgekeurd door de verwerende partij met een besluit van 15 december 2011. Het ligt in de 'residentiële parkzone – categorie gebiedsaanduiding: wonen'.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 27 januari 2017 tot en met 25 februari 2017 gehouden wordt, wordt er een bezwaarschrift ingediend.

Na ongunstig advies van 25 april 2017 van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo op 2 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 6 juni 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 juli 2017 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 8 augustus 2017 beslist de verwerende partij op 24 augustus 2017 eensluidend met het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“...

De juridische aspecten

(...)

Volgens het RUP is onderhavig perceel geschikt voor de oprichting van een vrijstaande ééngezinswoning met zijdelingse stroken van minimaal 5 m en dit binnen een afgebakende bouwzone met een diepte van 20 m. De oprichting van nieuwe bijgebouwen wordt niet toegelaten.

Voorliggend project beoogt het aanbouwen van een carport in de rechtse bouwvrije strook bij de bestaande woning. Deze carport heeft een oppervlakte van 51,24 m² en wordt ingeplant op 0,4 m van de zijdelingse perceelsgrens en over de volledige diepte van de woning.

Appellant is van mening dat de oprichting van een carport bij een bestaande residentiële woning in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften. Het betreft immers een constructie nodig en nuttig bij een ééngezinswoning.

Deze stelling wordt slechts gedeeltelijk bijgetreden.

Appellant stelt terecht dat er geen sprake is van de oprichting van een nieuw bijgebouw. Voorliggend project beoogt immers de uitbreiding van de woning met een carport, welke wel degelijk als een normale aanhangigheid bij een woning kan worden aanzien en een fysisch geheel vormt met de bestaande woning. Evenwel komt de aanvraag niet tegemoet aan de voorwaarde van artikel 1 van de stedenbouwkundige stedenbouwkundige

voorschriften inzake inrichting en waarin gesteld wordt dat de nodige aandacht dient besteed aan de inpassing in de omgeving.

De bouwplaats behoort tot een residentieel bouwlint dat zich ontwikkeld heeft naast het Heldenpark langs de wegen Oostveldstraat en Sportstraat. Deze kavels worden gekenmerkt door hun parkkarakter, de vrijstaande inplanting van woningen en het ontbreken van bijgebouwen. Voorliggend project is hiermee niet in overeenstemming en beoogt de uitbreiding van de woning met een carport in de karakteristieke en ruime bouwvrije strook.

Er wordt vastgesteld dat voorliggend project afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften op volgende punten:

- Het nieuwe gebouw wordt niet ingeplant binnen de op het plan aangeduide bouwzone op 5 m van de zijdelingse perceelsgrenzen maar op 0,4 m van de zijdelingse perceelsgrens
- Er wordt geen aandacht besteed aan de inpassing in de omgeving

Er wordt dus vastgesteld dat voorliggend project afwijkt van de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

De voorschriften van een RUP hebben een bindende en verordenende kracht. Artikel 4.4.1. van de VCRO bepaalt dat: (...)

De aanvraag werd aan een openbaar onderzoek onderworpen, zodat dit geen belemmering kan vormen voor het toepassen van bovenvermeld artikel 4.4.1. van de VCRO

Tijdens het gevoerde openbaar onderzoek werd één bezwaar ingediend waarin in hoofdzaak wordt verwezen naar de strijdigheid met de stedenbouwkundige voorschriften, omtrent de mogelijke hinder van de voorgestelde wijzigingen wordt weinig vermeld. In beperkte mate wordt verwezen naar het feit dat het bijgebouw licht zal ontnemen en visueel waarneembaar is.

Verder dient opgemerkt dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen in diverse arresten reeds heeft geoordeeld dat steeds dient gemotiveerd te worden waarom de afwijking in redelijkheid te beschouwen is als een 'beperkte afwijking'.

Een afwijking om een verplichte bouwvrije strook van minstens 5 m tot 0,4 m te reduceren betreft geen beperkte afwijking en beoogt een nieuwe typologie die geen enkel uitstaan meer heeft met de oorspronkelijke beoogde inrichting van het RUP die getypeerd wordt door vrijstaande landelijke villabouw met ruime bouwvrije stroken op parkachtige kavels. Het is hierbij tevens belangrijk op te merken dat het een afwijkingsbepaling betreft en op basis van rechtspraak deze restrictief dient toegepast.

Door het uitbreiden van de woning tot op amper 0,4 m van de zijdelingse perceelsgrens ontstaat een bouwtypologie die geen enkel uitstaans meer heeft met de bestaande bouwkavels rond het Heldenpark.

Het gevraagde wijkt af van de in het RUP vooropgestelde inrichtingsprincipes en hypothekeert een correcte uitvoering ervan. Het niet naleven van de bepalingen van het RUP leidt tot een significante impact op de omgeving, wat eveneens bevestigd wordt door het ingediende bezwaar dat bijgevolg wordt bijgetreden.

Uit dit alles dient besloten dat een afwijking niet kan worden aanvaard.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING

Om ontvankelijk te zijn, moet het verzoekschrift minstens een ontvankelijk middel aanvoeren.

Of het enig middel ontvankelijk is, wordt onder het inhoudelijk onderzoek beantwoord.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

Een enig middel ontleent de verzoekende partij aan de schending aan van artikel 2 van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heldenpark' (vervolgens: het RUP), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt:

“ ...

a. het middel

(...)

Doordat de bestreden beslissing er verkeerdelijk van uit gaat dat een carport moet omschreven worden als een gebouw.

Terwijl artikel 2 van het Gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heldenpark' geen definitie voorziet van een 'gebouw' of 'bijgebouw', zodat artikel 2 en 3 van de inrichtingsvoorschriften niet van toepassing is.

En terwijl de Formele Motiveringswet alsook het motiveringsbeginsel nopen tot aan afdoende motivering.

En terwijl het rechtzekerheidsbeginsel inhoudt dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtzoekende in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij deze moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur

En terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel voorschrijft dat de overheid verplicht is over te gaan tot een zorgvuldig onderzoek naar het bestaan van de in aanmerking komende feiten, en dat de feiten juist en volledig moeten zijn.

b. toelichting

1.

Het betrokken perceel is volgens het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Heldenpark' gelegen in 'residentiële parkzone - categorie gebiedsaanduiding wonen'.

Deze zone is bestemd voor vrijstaande ééngezinswoningen met bijhorende tuin. Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming zijn toegelaten voor de realisatie van de bestemming voor zover ze wat betreft schaal en ruimtelijke impact verenigbaar zijn met de omgeving. (art. 2 RUP)

Het spreekt voor zich dat een carport conform is met de bestemming wonen, en tevens nodig en nuttig is bij een ééngezinswoning; zeker omdat de woning over geen garage beschikt.

De Deputatie erkent ook dat een carport een normale aanhorigheid is:

(...)

De carport is dan ook conform met de bestemming van 'residentiële parkzone - categorie gebiedsaanduiding wonen'.

2.

De Deputatie stelt evenwel dat de inplanting van de carport strijdig is met de inrichtingsvoorschriften van het RUP die het volgende bepalen:

(...)

Het RUP maakt duidelijk een onderscheid tussen 'gebouwen', 'bijgebouwen' en andere constructies. Voor 'gebouwen' en 'bijgebouwen' gelden immers afzonderlijke voorschriften. Men kan dus de voorschriften voor gebouwen niet toepassen voor andere constructies dan gebouwen. De begrippen 'gebouwen' en 'bijgebouwen' worden evenwel niet gedefinieerd in het RUP.

Een carport kan niet aanzien worden als een 'gebouw' of 'bijgebouw' in de zin van het RUP. De open carport in kwestie wordt opgetrokken zonder wanden, met doorzicht naar achter, en kan dus niet als een gebouw aanzien worden. De constructie is beperkt zich tot 4 palen van 10cm x 10cm en een vanop straat zichtbare boord van 4,8m x 24cm.

De verwerende partij stelt dan ook onterecht dat de open carport gelijk staat met een volwaardig gebouw, waardoor het onmogelijk wordt om dit in de bouwvrije strook op te richten.

3.

Het is duidelijk dat onder 'gebouw' dient verstaan te worden het woonhuis zelf en niet de bijhorigheden. Hierbij moet opgemerkt worden dat de carport is aangebouwd aan de vergunde woning. Aan de woning zelf zijn geen wijzigingen voorzien. De woning blijft dus een eigen zelfstandige entiteit, ook zonder carport. Als de carport ooit zou worden verwijderd, zijn er ook geen ingrepen nodig aan de woning. Er is dus géén sprake van en uitbreiding of verbouwing van het woonhuis. Dit bewijst dan ook meteen dat voorschriften voor een 'gebouw' niet van toepassing kunnen zijn.

Een 'bijgebouw' wordt niet gedefinieerd in het RUP, zodat het in de spreekwoordelijke betekenis moet worden verstaan. Een 'bijgebouw' moet aanzien worden als een (in steen opgetrokken) afgesloten geheel, terwijl een carport een open constructie is.

Een open carport valt dan ook eerder onder de noemer pergola, waarvoor zelfs geen vergunning nodig is, dan onder de noemer bijgebouw. Een open carport is per definitie geen gebouw maar een afdak. De restrictie voor gebouwen en bijgebouwen in de zijdelingse strook is hier niet van toepassing.

Bijgevolg maakte de Deputatie onterecht toepassing van de voorschriften die gelden voor een 'gebouw'.

4.

Ondanks dat verzoeker deze problematiek had opgeworpen in zijn beroepsakte en replieknota gaat de Deputatie hier niet op in. Zij schendt dan ook haar motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.

5.

Het toepassen van de regels voor 'gebouwen' voor alle soorten constructies in de tuin, verhindert bovendien de uitvoering van de bestemming van residentiële woonzone.

Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming zijn immers toegelaten. Maar als men de regels voor 'gebouwen' en 'bijgebouwen' toepast op alle constructies zijn niet alleen carports maar ook tuinhuisen en afsluitingen verboden. Dit lijkt eerder vreemd en onredelijk te zijn voor dergelijke grote percelen met grote tuinen en grote loofbomen.

6.

In Nederland maakt onder meer de Woningwet in artikel 1b.1b expliciet onderscheid tussen twee soorten bouwwerken, een bouwwerk, geen gebouw zijnde en een gebouw. Een gebouw wordt in artikel 1 omschreven als: elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

Aangezien de carport geen wanden heeft, kan het niet beschouwd worden als een gebouw.

7.

Bovendien is er sprake van een schending van het rechtszekerheidsbeginsel.

Het gebrek aan definiëring van gebouw en bijgebouw in het RUP maakt het recht onvoorzienbaar en ontoegankelijk. Verzoekers is immers niet in staat zijn rechtshandeling op voorhand te kunnen inschatten.

...

2.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het enig middel.

De exceptie luidt:

“ ...

Artikel 2 van het gemeentelijk RUP Heldenpark betreft de bestemmingsaanduiding “residentiële parkzone”. De verzoekende partij betwist in ieder geval niet dat dit de correcte bestemming van het perceel is.

Binnen dit artikel 2 van het gemeentelijk RUP Heldenpark werden er zowel verordenende bestemmings- als inrichtingsvoorschriften opgenomen. Deze luiden als volgt:

(...)

De deputatie erkent inderdaad dat de aanvraag voor een carport in overeenstemming is met de bestemming ‘wonen’ en dat een dergelijke constructie “nodig en nuttig” is bij een ééngezinswoning. Bijgevolg is de aanvraag conform de bestemmingsvoorschriften van artikel 2 van het gemeentelijke RUP Heldenpark.

Echter weigert de deputatie de vergunning voor de herbouw van de onvergunde bestaande carport op basis van volgende motieven:

(...)

*Met andere woorden oordeelt de deputatie dat de aanvraag de stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften **nr. 1** en **nr. 2** van artikel 2 van het RUP schendt en dat de stedenbouwkundige vergunning om die redenen dient te worden geweigerd. Daarenboven heeft de deputatie vanuit zorgvuldigheidsoogpunt nog onderzocht of de aanvraag desgevallend in aanmerking kwam om als ‘beperkte afwijking’ in de zin van artikel 4.4.1. VCRO te kunnen worden gekwalificeerd. Zij komt in alle redelijkheid tot de vaststelling dat dit niet mogelijk is wegens een te grote discrepantie met de oorspronkelijke beoogde inrichting van het RUP.*

*Nu de verzoeker enkel de vermeende onterechte toepassing van **nr. 2** (en nr. 3 (?)) van de stedenbouwkundige inrichtingsvoorschriften van artikel 2 van het RUP viseert, maar zich niet richt tegen het weigeringsmotief bestaande uit de schending van inrichtingsvoorschrift **nr. 1** van artikel 2 van het RUP, richt de verzoeker zich slechts op een overtollig weigeringsmotief. Immers, ook de loutere schending van voormeld inrichtingsvoorschrift nr. 1 van artikel 2 van het RUP is op zichzelf voldoende om de weigeringsbeslissing van de deputatie te kunnen dragen.*

Op geen enkel punt in het verzoekschrift vecht de verzoeker het oordeel van de deputatie aan betreffende de niet-inpasbaarheid van de aangevraagde constructie wegens onverenigbaarheid met de (schaal en ruimtelijke impact in de) omgeving. Ook toont de verzoekende partij op geen enkele wijze de kennelijke onredelijkheid van dit oordeel aan.

De kritiek van de verzoekende partij in dit huidige, enig middel, enkel gericht op een vermeend incorrecte toepassing van inrichtingsvoorschrift nr. 2 van artikel 2 van het gemeentelijk RUP Heldenpark, kan dus, zelfs indien ze gegrond wordt bevonden, niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Kritiek op overtollige motieven kan immers niet tot de onwettigheid van het bestreden besluit leiden.

*Het enig middel is dan ook onontvankelijk.
...*

3.

De verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota op de exceptie:

“ ...

1.

Verwerende partij meent dat het enig middel van verzoeker onontvankelijk zou zijn omdat hij het inrichtingsvoorschrift nr. 1 van artikel 2 van het RUP niet zou betwisten. Dit ten onrechte.

De Deputatie stelt enkel dat er ‘geen aandacht’ werd bestaat aan de inpassing in de omgeving. De Deputatie stelt dus niet er een strijdigheid is met het inrichtingsvoorschrift nr. 1 van artikel 2 van het RUP.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat enkel het inrichtingsvoorschrift nr. 2 van artikel 2 van het RUP wordt besproken. Mocht dit een overtollig motief zijn, dan had de Deputatie de afwijkingmogelijkheden krachtens artikel 4.4.1 VCRO niet onderzocht.

Met andere woorden, de Deputatie heeft zich beperkt tot een beoordeling van het inrichtingsvoorschrift nr. 2, zo niet had de Deputatie een in concreto beoordeling gemaakt van de inpasbaarheid wat zij niet gedaan heeft.

2.

Ondergeschikt, moet vastgesteld worden dat verzoeker in zijn middel de schending van artikel 2 van het RUP in zijn geheel inroept. Dit betekent ook dat de beoordeling van het inrichtingsvoorschrift nr. 1 wordt betwist.

Nergens in de bestreden beslissing wordt ook duidelijk gemaakt waarom de carport niet inpasbaar zou zijn. De Deputatie beperkt zich tot algemene stellingen zonder over te gaan tot een in concreto beoordeling.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) volgt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag strijdig is met een stedenbouwkundig voorschrift van een ruimtelijk uitvoeringsplan, tenzij er daarvan op geldige wijze afgeweken is.

Het wordt niet betwist dat het perceel van de aanvraag volgens het RUP in de zone 'residentiële parkzone - categorie gebiedsaanduiding: wonen' ligt.

Luidens de bestemmingsvoorschriften van artikel 2 van het RUP is het gebied, wat de hoofdfunctie betreft, voor vrijstaande eengezinswoningen met bijhorende tuin bestemd.

Artikel 2, 1° en 2° van de inrichtingsvoorschriften van het RUP bepalen:

“...

1. Algemeen

Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor de realisatie van de bestemming zijn toegelaten voor zover ze wat schaal en ruimtelijke impact betreft verenigbaar zijn met de omgeving. Daarbij wordt ten minste aandacht besteed aan:

- De relatie met de in de omgeving aanwezige functies;*
- De invloed op de omgeving wat betreft het aantal te verwachten gebruikers, bewoners of bezoekers;*
- De invloed op de mobiliteit en de verkeersteefbaarheid;*
- De relatie met de in de omgeving van het woongebied vastgelegde bestemmingen;*
- De bestaande of gewenste woondichtheid;*
- De inpassing in de omgeving.*

2. Inplanting van de gebouwen

De gebouwen dienen te worden ingeplant binnen de bouwzone aangeduid op het grafisch plan en op min. 5,00m van de perceelsgrenzen.

“...”

2.

De verwerende partij treedt in de bestreden beslissing het standpunt van de verzoekende partij bij dat een carport als een normale aanhorigheid bij een woning beschouwd kan worden, maar oordeelt dat de aanvraag niet beantwoordt aan de “stedenbouwkundige voorschriften inzake inrichting en waarin gesteld wordt dat de nodige aandacht dient besteed aan de inpassing in de omgeving”. De motivering luidt dat de bouwplaats tot een residentiële bouwlint behoort dat zich naast het Heldenpark langs de Oostveldstraat en de Sportstraat ontwikkeld heeft, dat de kavels “door hun parkkarakter, de vrijstaande inplanting van woningen en het ontbreken van bijgebouwen (gekenmerkt worden)”, daar waar de aanvraag de uitbreiding van de woning met een carport in de karakteristieke en ruime bouwvrije strook beoogt. Op grond van die overwegingen komt de verwerende partij tot het oordeel dat de aanvraag afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP op twee punten, te weten dat het nieuwe gebouw niet binnen de op het grafisch plan aangeduide bouwzone op minimaal vijf meter van de perceelsgrenzen ingeplant wordt, en dat er geen aandacht aan de inpassing in de omgeving besteed wordt. Dat wordt opnieuw door de vaststelling gevolgd dat de aanvraag afwijkt van “de geldende stedenbouwkundige voorschriften”.

Uit die motivering blijkt ondubbelzinnig dat de verwerende partij de aanvraag strijdig met twee stedenbouwkundige voorschriften van het RUP bevonden heeft, te weten artikel 2, 1° van de inrichtingsvoorschriften dat er aandacht aan de inpassing in de omgeving besteed wordt, en artikel

2, 2° van de inrichtingsvoorschriften dat het gebouw binnen de bouwzone van het grafisch plan op minimaal vijf meter van de perceelgrenzen ingeplant wordt.

Elk van beide aangenomen strijdigheden is een zelfstandig weigeringsmotief. Om de vernietiging van de bestreden beslissing te verkrijgen, moet de verzoekende partij dan ook de onrechtmatigheid van elk motief aantonen.

In het middel is het vergeefs zoeken naar enige kritiek op de in de bestreden beslissing aangenomen strijdigheid met artikel 2, 1° van de inrichtingsvoorschriften van het RUP. De verzoekende partij betwist uitsluitend de strijdigheid van de aanvraag met artikel 2, 2° van de inrichtingsvoorschriften. Zij betoogt dat een carport geen gebouw of bijgebouw is en om die reden niet onder het toepassingsgebied van artikel 2, 2° van de inrichtingsvoorschriften van het RUP valt. Het gemotiveerde standpunt van de verwerende partij dat de aanvraag niet voldoet aan artikel 2, 1° van de inrichtingsvoorschriften van het RUP op het vlak van inpasbaarheid in de omgeving wordt in het verzoekschrift onbesproken en onverlet gelaten.

Ten onrechte voert de verzoekende partij in de wederantwoordnota aan dat de verwerende partij enkel gesteld heeft dat er “geen aandacht” aan de inpassing in de omgeving besteed wordt. De aangehaalde motieven maken duidelijk dat de verwerende partij de aanvraag ook niet inpasbaar in de omgeving acht.

Anders dan de verzoekende partij in de wederantwoordnota opmerkt, volstaat het niet dat in het middel artikel 2 van de inrichtingsvoorschriften in zijn geheel als geschonden geachte regel vermeld wordt. In het middel geeft de verzoekende partij inhoudelijk uitsluitend kritiek op de toets aan artikel 2, 2° van de inrichtingsvoorschriften.

Het argument dat de verwerende partij de afwijkingsmogelijkheden van artikel 4.4.1, §1 VCRO niet onderzocht zou hebben als het een overtollig motief zou zijn, is niet pertinent. Het is eigen aan een overtollig motief dat het achterwege gelaten had kunnen worden en dat de verwerende partij zich het onderzoek had kunnen besparen omdat er een ander afdoende weigeringsmotief bestaat waarop de bestreden beslissing kan terugvallen.

Het standpunt van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing zich enkel tot een toets aan artikel 2, 2° van de inrichtingsvoorschriften beperkt zou hebben, strookt overigens ook niet met de nota die zij op 4 augustus 2017 in repliek op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar ingediend heeft. Dat verslag is identiek aan de motivering in de bestreden beslissing. Uit haar replieknota blijkt dat de verzoekende partij in de ongunstige beoordeling van de inpassing in de omgeving wel een van het voorschrift betreffende de bouwvrije strook onderscheiden strijdigheid met het RUP onderkend heeft en ook afzonderlijk beantwoord heeft om van het tegendeel te overtuigen.

De kritiek van de verzoekende partij in de wederantwoordnota dat de verwerende partij zich tot algemene stellingen beperkt zou hebben, is laattijdig.

De exceptie van de verwerende partij wordt bijgevalen. De niet betwiste en dus niet weerlegde strijdigheid van de aanvraag met artikel 2, 1° van de inrichtingsvoorschriften van het RUP is een draagkrachtig motief dat volstaat om de bestreden beslissing te verantwoorden. Voor de toepassing van die bepaling heeft het geen belang of de carport al dan niet als gebouw of bijgebouw gekwalificeerd moet worden.

Het middel dat louter de regelmatigheid van de toepassing van artikel 2, 2° van de inrichtingsvoorschriften op de aanvraag betwist, komt neer op kritiek op een overtollig motief en kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

3.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 april 2019 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF